

KULTURNO INFORMATIVNI CENTAR
Preradovićeve 5, Zagreb

NENAD BURCAR

OD JABUKE DO RUŽE

GALERIJA FORUM

Teslina 16, Zagreb

2. 8. - 16. 8. 1999.

NENAD BURCAR - ROMANTIČAR IZ PROŠLIH VREMENA

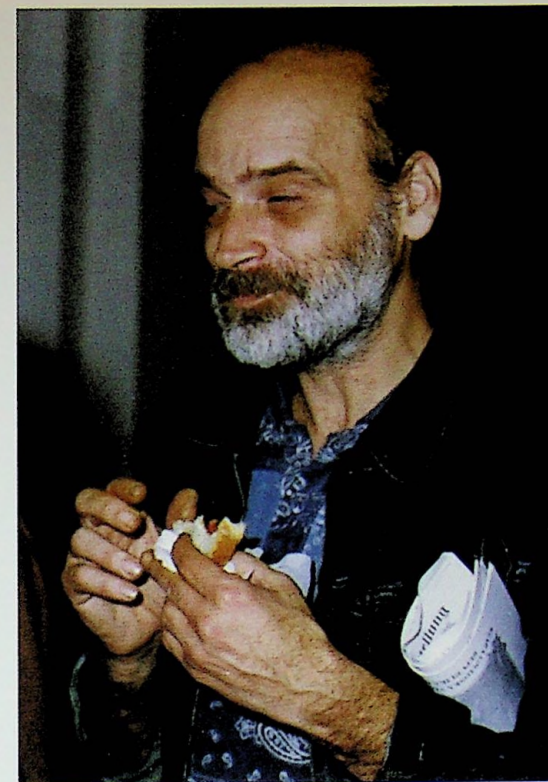
Nenad Burcar svestrano je obrazovan čovjek, koji se u svom životu bavio najrazličitijim zanimanjima vezanim uz umjetnički izričaj različitih oblika - pisac je i scenarista, edukacijom inženjer strojarstva, radio je na televiziji, filmu, radiju, pisao u novinama, bavio se kazališnim projektima - slikovno-tekstualnim instalacijama, posežući za klasičnom europskom literaturom - oslikavajući cikluse slika vezane uz najraznolikiju simboliku živog svijeta - od floralnog do životinjskog - do ljudskog - kroz slojeve povijesti, mitologija, religija, ili pjesničkih izričaja, koji će ga nadahnjivati u pojedinim fazama njegova likovnog rada.

U jednom vremenu kada je nekima slika postala gotovo uvredljivom (!) kao likovni izričaj, a mnogi smatraju da je njezino vrijeme prošlo, Burcar se najviše, a u posljednje vrijeme, čini se, isključivo, izražava slikom. Možda ga upravo to čini predstavnikom *outsider arta* te umjetnosti još itekako vezane uz slikovni izričaj i skulpturu kao čitljivu formu.

Konačno, slikom se najizravnije može prenijeti vlastiti emocionalni naboj. Korištenje boje, platna papira, spontan je i istovremeno mukotrpan proces ispisivanja vlastite memorije, ideja i promišljanja o svijetu koji nas okružuje. Kist je pero u ruci pjesnika, potez, točka i oblik zapisane su riječi u svojim nakompliciranijim međudodnosima, ili čak notni zapis unutarnje glazbe koja progovara tišinom - treperenjem boja. A upravo se takav "romantičarski" naboj čita uz Burcarovih spontanijih i nadahnutih slika. Stoga u vremenu kada štafelajna slika ustupa mjesto instalaciji, videu, filmu, prostornoj kompoziciji najrazličitijih sadržaja i čersto nemjerljivih dimenzija, Burcarovo "ekspresionističko" slikarstvo doista možemo smatrati *outsiderskim*. No je li to uopće važno kako ćemo ga nazvati? Kako ćemo danas nazvati pjesmu u rimama, a i ona nam ponekad treba? I može nam reći još mnogo toga! Izravno i iskreno. Neopterećen kanonima bilo koje vrste, Burcar je izabrao za svoj život i rad upravo takvu - potpunu slobodu da se neposredno izrazi na sebi najprimjereniji, za njega jedini mogući način. U toj slobodi on se kreće vlastitim prostorima lagano i nesputano, čak s velikom dozom veselja, s pozitivnim nabojem pražnjenja vlastite energije na senzacije lijepog u vlastitom univerzumu kojim vlada priroda u svim svojim najraznolikijim pojavnostima. Taj će ga put logično dovesti do zagonetke žene. Do materinstva, do tajnovitosti ljubavi, do istraživanja izdržljivosti ženskog bića u raznim njenim životnim nametnutim situacijama, jednako u banalnom kao i u uzvišenom, jednako će ga zanimati problem pralje kao i onaj carice, prve Eve i svih njenih kasnijih inkarnacija, žene svetice i žene prostitutke - anđela i demona, stvarateljice i ljubavnice... U svim svojim izdanjima, u najnovijem ciklusu Burcarovih slika *Od jabuke do ruže* žena je prije svega ostalog ono nepokoreno u ljudskoj prirodi, nešto zagonetno opstojno i snažno. Burcar pokušava proniknuti u njezinu tajnu i odati joj poštovanje.

Umjetnik se u mnogim svojim djelima čini ponesen nekim prvotnim senzacijama života oblika u prirodi, kao da se vratio u neko pravrijeme špiljskih slikarija na hrapavoj površini kamenih stijena. Stoga je vrlo dobro uočila Branka Knežević kada je jednom prilikom pisala o njegovom slikarstvu da je čak i Burcarov potpis na slikama sam po sebi "slikovna poruka", kao otisak ruke pred pećinama sa značenjem *Ovuda sam ja prošao*, kao dokaz fizičkog i spiritualnog postojanja. Takva potreba za ispisivanjem vlastita traga jasno se čita u cijelom Burcarovom slikarskom opusu. On je potpuna sloboda stvaralaštva, glazbena partitura, zaustavljeno treptanje vremena. Da bi se te senzacije prenijele slikom na najjednostavnijem platnu, papiru ili dronju, koji se umjetniku našao pod rukom, postupak slikanja čini mi se da je izuzetno brz i nagonski - kao da nastaje u nekom transu - kao izraz nužde da se istrese sva ta nagomilana energija nakupljenih utisaka koje Burcar upija promatrajući svijet oko sebe. Stoga se njegov slikarski postupak u formalnom smislu čini sličnim ekspresionističkom ili enformelovskom slikarstvu, bilježenja čistih kolorističkih i oblikovnih senzacija, koje tek asociraju pojavni stvarni svijet. U njegovom slikarstvu nema ničeg racionalnog, sve je emocija, ispis trenutka, disanje i življenje samo. Njegov osnovni interes koncentriran je oko nemirnog i titravog spleta boja. Ona je eksplozija svjetlosti, ona je trag bića, nemjerljivost beskraja, ona je prvi i posljednji atom života u sveukupnosti pojavnog svijeta. U tom smislu možda čak i nesvjesno Burcar progovara o vječnosti, o neprekinutom trajanju života u svemiru - koji je svjetlost i vrtloženje nedokučivoga.

Nada Vrkljan Križić
Muzej suvremene umjetnosti, Zagreb
srpanj 1999.

Životopis

Nenad Burcar rođen je u Zagrebu 19.01.1952. godine. Diplomirao je strojarstvo u Zagrebu 1977. Od 1970. radi na Televiziji Zagreb i od tada se bavi medijima; radio, film, kazalište... Od 1996. godine posvećuje se slikarstvu te od tada kontinuirano izlaže.

Samostalne izložbe

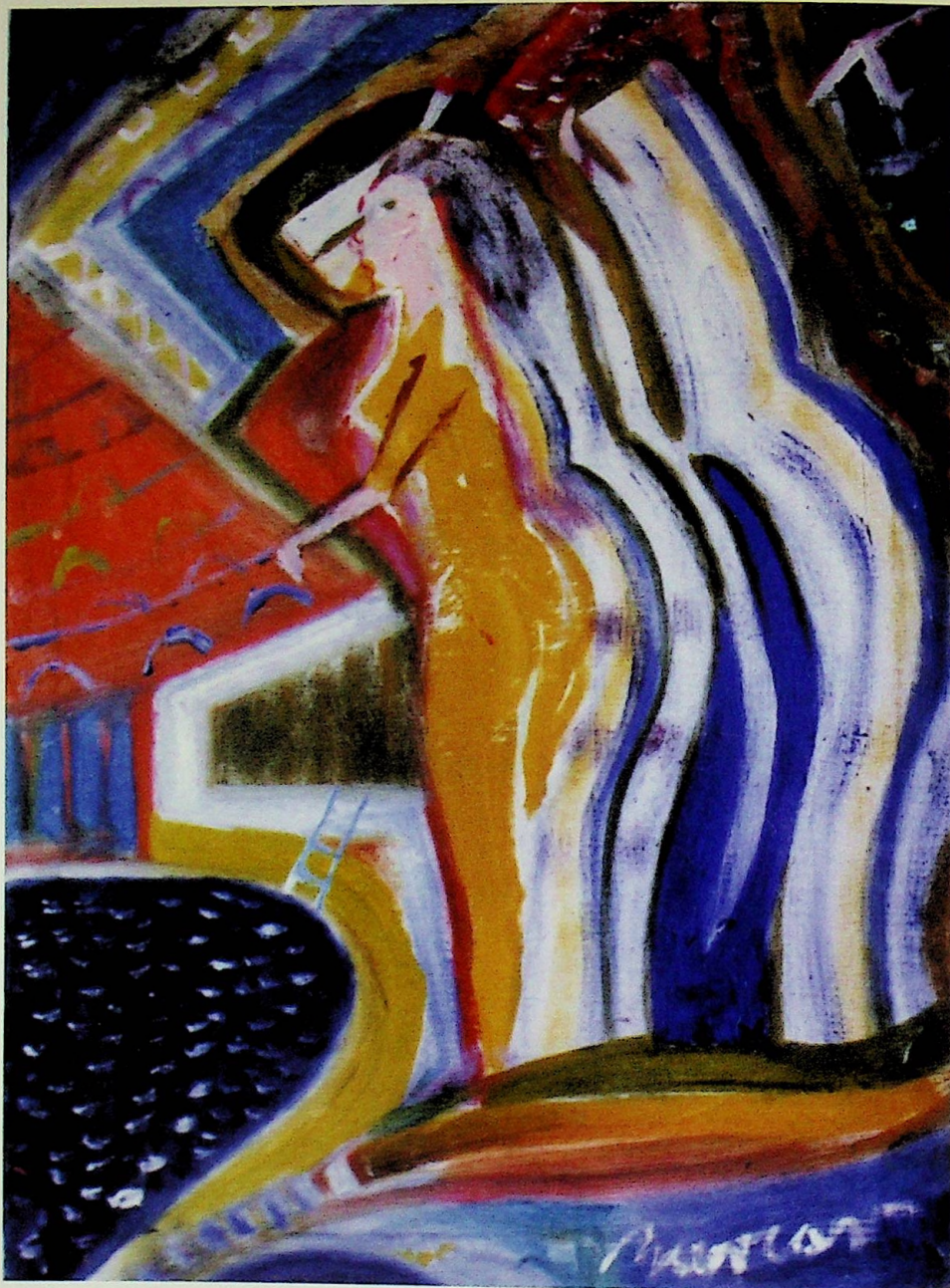
- 1996. *Ptice*, Galerija 12 stolica, Zagreb
- 1997. *Reiki*, Knjižnica August Cesarec, Zagreb
Lica, MZ Tkalciceva, Zagreb
Kišna strana ulice, Knjižnica Trešnjevka, Zagreb
- 1998. *Kratki pregled*, Europski dom, Zagreb
Slatko grožđe, Etnografski muzej, Zagreb
- 1999. *Od jabuke do ruže*, Galerija Forum, Zagreb

Grafičke mape

- 1999. *Pavlovo cvijeće*, izdavač "Glede", Zagreb

Skupne izložbe

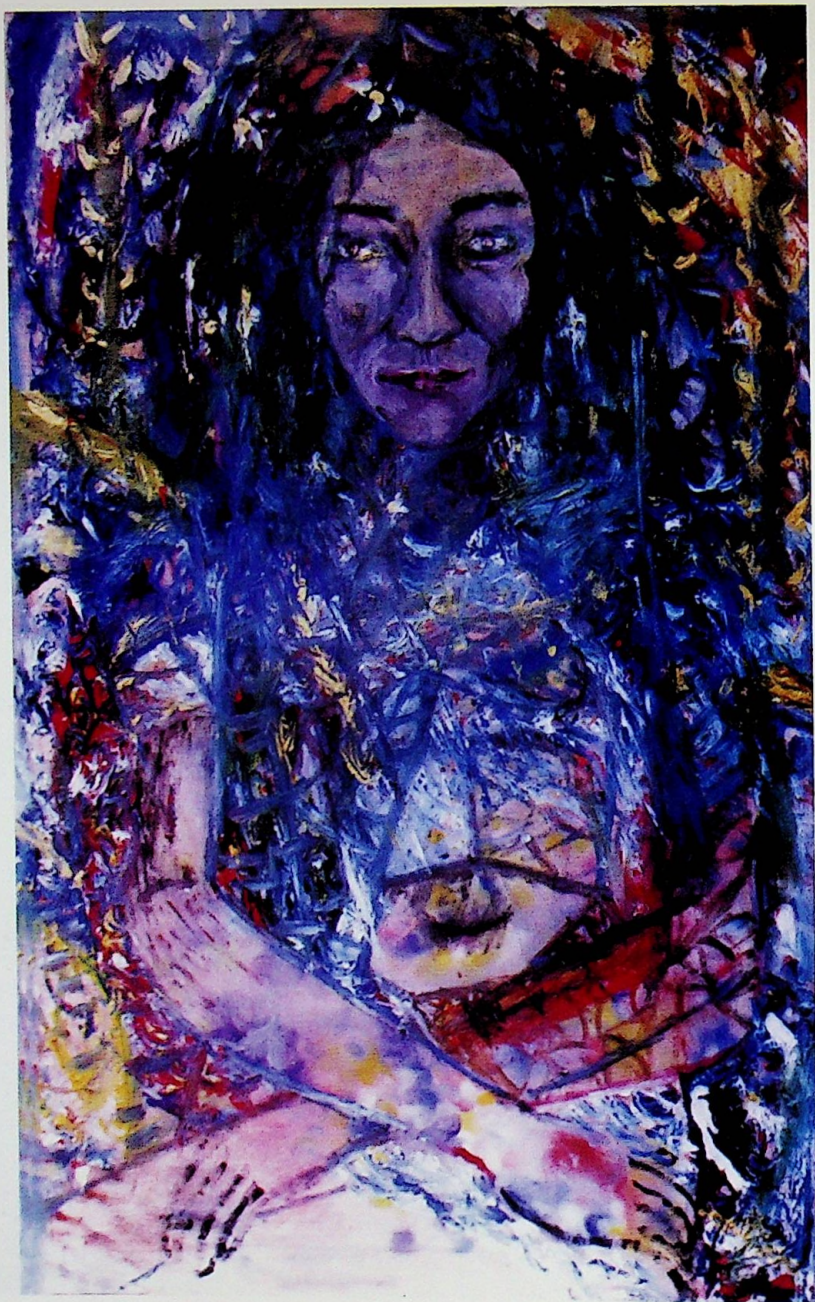
- 1997. *Pedeset hrvatskih slikara*, Starogradska vijećnica, Zagreb
- 1998. *Skupna izložba*, Starogradska vijećnica, Zagreb

1971, Atlantic City (Skakačica s daske)

1960, Rim (Žena i ruža)

1998, Zagreb (*I want you moi non plus*)

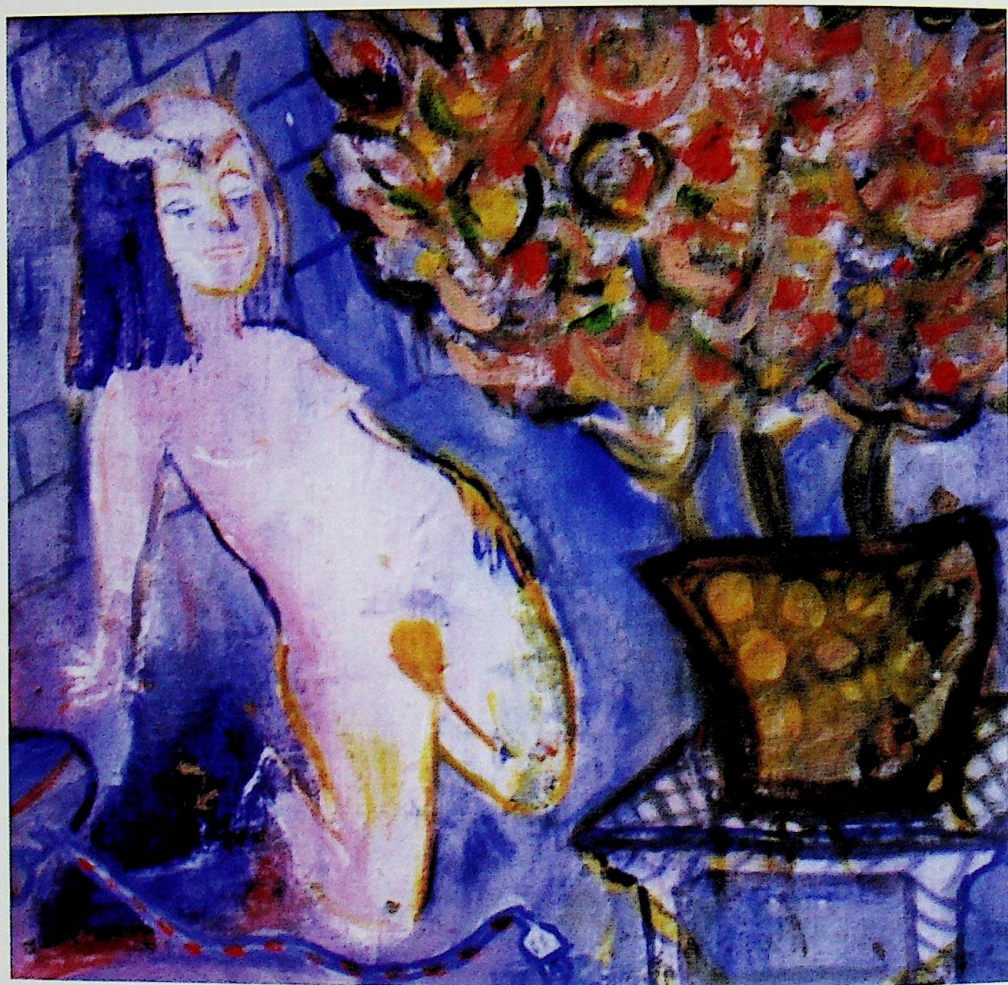
1971, Krasnojarsk (*Na pozornici*)

1865, Constatinopolis (Sarah)

1765, Alma Ata (Radanje)

1964, Velenje (Žena i usisivač)

-6000, Sirija (Žena i njena jabuka)

Zahvaljujemo na potpori:

Optika Kraljević; Fiore Decor; Zola;
Jurica Puhalović, Idea Imago; g. Zoran Elezović;
Muzej za suvremenu umjetnost;
Art materijal; Metropolis; g. Mladen Fabijanić

1949, Novi Marof (*Žena i njena igračka*)

KULTURNO INFORMATIVNI CENTAR, ZAGREB
Preradovićeve 5

Za Izdavača
Zvonimir Lisinski

Layout
Jurica Puhalović

Grafička suradnja
Idea Imago, Zagreb

Tisak
Tiskara Šolta